

РЕШЕНИЕ

№ 1812

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **12542** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. А. И. против заповед № РД-01-487/08.10.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" (И.). Със заповедта на основание чл. 56, т.3 във вр. с чл.10, ал.1 от Наредба № 38/16.04.2004 г. за условията и реда за провеждането на изпитите на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и реда за провеждане на проверочните изпити (Наредбата), е анулиран резултатът на жалбоподателя от проведения практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство (МПС) от категория "С".

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорената заповед, издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че издадената заповед е недопустима и незаконосъобразна, тъй като такава вече била издадена от административния орган, и след обжалването ѝ по съдебен ред същата била отменена. Жалбоподателят твърди, че към момента на издаване на процесната заповед няма новонастъпило обстоятелство, предпоставящо издаването на нов административен акт. Прави искане за обявяване на нищожност на оспорения акт на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде присъдено юрисконсултско такова в полза на ответника.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо с рег. № 64-00-00-162/21.05.2021г. жалбоподателят бил уведомен за започналото производство за анулиране на резултата от успешно положения изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС. На 26.07.2021г. същото е съобщено и връчено лично на адресата (л.23 от делото). В срока, определен в чл. 34, ал.3 АПК, жалбоподателят направил писмено възражение с № 64-00-00-162/30.07.2021г. На 08.10.2021г. изпълнителният директор на И. издал процесната заповед, като взел предвид, че е влязла в сила предходна негова заповед № РД-01-916/08.04.2016г., с която бил анулиран резултатът на К. А. И. от проведения теоретичен изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „С“. Подадената срещу посочената заповед жалба била отхвърлена с решение № 7041/11.11.2016 г. по адм. дело № 5892/2016 г. на Административен съд - София град (л.58-64). Това решение било оставено в сила в тази му част с решение № 9979/20.07.2018 г. по адм. д. № 118/2017г. на Върховния административен съд (ВАС), Седмо отделение (л.54-57). Предвид липсата на резултат от теоретичен изпит и на основание 56, т.3 от Наредбата, с процесната заповед бил анулиран и резултатът от практическия изпит на жалбоподателя.

За анулирането на същия резултат била издадена предходна заповед № РД-01-1370/24.10.2016г. на изпълнителния директор на И. на основание чл. 56, т. 3 от Наредбата, която била отменена с приложеното в преписката решение № 944/17.02.2017г. по адм. дело № 12196/2016г. на Административен съд София град (л.48-51). Посочва се в мотивите на това решение, че: „Съгласно разпоредбата на чл.56, т.3 от Наредба № 38/16.04.2004г. изпълнителният директор на И. анулира резултата от изпита на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС, за когото се установи, че не е отговорял на изискванията за допускане до изпит. Според чл.10, ал.1 от наредбата, когато за придобиване на правоспособност за управление на МПС изпитът е теоретичен и практически, теоретичният изпит предхожда практическия изпит. Следователно едно от условията за провеждане на практически изпит е да е успешно издържан теоретичния изпит. В настоящия случай резултатът от теоретичния изпит е анулиран, но актът, с който е сторено това не е влязъл в сила, следователно неправилно ответникът е приел, че е налице основанийето по чл.56, т.3 вр. чл.10, ал.1 от наредбата за анулиране на положения от оспорвания практически изпит“. Страните по делото не спорят относно факта на влизане в сила на това решение.

Процесната заповед е получена лично от оспорвания на 30.11.2021г., видно от отбелязване върху екземпляр от същата, а жалбата е депозирана чрез административния орган на 07.12.2021г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът в настоящия състав обоснова следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който подлежи на оспорване пред съд, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на осъществявания съдебен контрол в случая е заповед № РД-01-487/08.10.2021г. на изпълнителния директор на И., с която са анулирани резултатите на жалбоподателя от проведения практически изпит за придобиване на

правоспособност за управление на МПС от категория "С". Провеждането на този изпит е обстоятелство, установено между страните в производството по адм. дело № 12196/2016г. на Административен съд София град. Както беше посочено по-горе, последният е отменил предходната заповед за отмяна на резултатите от практическия изпит поради липсата на влязъл в сила акт за отмяна на резултатите от теоретичния такъв. Впоследствие заповед № РД-01-916/08.04.2016г. на изпълнителния директор на И. е била оставена в сила след проведения съдебен контрол – решение № 7041/11.11.2016 г. по адм. дело № 5892/2016 г. на Административен съд - София град и решение № 9979/20.07.2018 г. по адм. д. № 118/2017г. на ВАС, Седмо отделение, приложени в преписката. Ето защо, налице е новонастъпило обстоятелство, обосноваващо издаването на процесната заповед. В този смисъл, не е налице твърдяното от страна на жалбоподателя противоречие с решение № 944/17.02.2017г. по адм. д. № 12196/2016г. на Административен съд София град. Обратно, постановяването на обжалваната в настоящето производство заповед е в съответствие с тълкуването на приложимите разпоредби, направено в мотивите на посоченото решение.

Проверката за законосъобразност на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК следва да бъде извършена на всички основания по чл. 146 от АПК, като липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменянето му. Съгласно чл.56, т.3 от Наредбата, изпълнителният директор на И. анулира резултата от изпита на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, за когото се установи, че не е отговорял на изискванията за допускане до изпит. В случая безпротиворечиво се установява, че не е бил преминал теоретичния изпит, на който факт е приравнена последицата от отмяната на резултатите от посочения изпит за жалбоподателя. Изискването за преминаване на теоретичен изпит преди практическия е установено в чл.10, ал.1 от Наредбата. Ето защо, оспорената заповед е материално законосъобразна.

Тя е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички необходими реквизити с оглед чл. 59, ал.2 от АПК, като е мотивирана с посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ. При това не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона – да гарантира, че водачите притежават необходимите знания и умения, за да упражняват дейност, по характера си е високорискова. Заповедта е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на И., изрично посочен в чл.56 от Наредбата.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. И., с ЕГН [ЕГН], против заповед №

РД-01-487/08.10.2021г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

ОСЪЖДА К. А. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: